

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Strouhy a soudců JUDr. Bohuslava Petra, Ph.D. a JUDr. Zdeňky Sedlákové v exekuční věci

oprávněné:

AD IN, s.r.o. IČO 27096785,
se sídlem Na Hubálce 707/10, 169 00 Praha
zastoupené JUDr. Josefem Kešnerem,
sídlem Slezská 3, 130 00 Praha 3

proti
povinným:

1) **M. S.**, narozená **S.**,
bytem **S.**

2) **K. S.**, narozený **S.**,
bytem **S.**
oběma zastoupeným Mgr. Petrem Němcem, advokátem,
se sídlem Mendíků 1396/9, 140 00 Praha 4

pro vymožení částky 49.072,03 Kč, o zastavení exekuce, o odvolání povinných proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 22.5.2019, č.j. 19 Nc 5598/2009-56,

takto:

- I. Usnesení soudu **se zrušuje a řízení** o návrhu povinných na zastavení exekuce **se zastavuje.**
- II. Soudní exekutor nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
- III. Povinni jsou povinni zaplatit oprávněné společně a nerozdílně na nákladech řízení o zastavení exekuce částku 4.477 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta oprávněné JUDr. Josefa Kešnera.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud ve výroku v odstavci I. zamítl návrh povinných na zastavení exekuce, protože, jak vyplývá z oznámení soudního exekutora ze dne 27.8.2018, č.j. 003 EX 254/09-41, exekuční řízení již skončilo, neboť vymáhaná částka včetně příslušenství byla v plném rozsahu vymožena. Ve výroku v odstavci II. rozhodl, že povinným se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení, ve výroku v odstavci III., že oprávněnému se nepřiznává proti povinným právo na náhradu nákladů řízení a ve výroku v odstavci IV., že soudnímu exekutorovi se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.
2. Proti citovanému usnesení se odvolávají povinni, a to proti jeho výroku v odstavci I. a II. Namítají, že exekuce byla vedena na základě nevykonatelného exekučního titulu. Ve světle judikatury Nejvyššího soudu dovozují, že v takovém případě musí být exekuce zastavena i poté, co pohledávka s příslušenstvím a náklady exekuce byly vymoženy.

3. Oprávněná ve svém vyjádření k odvolání sdělila, že s návrhem na zastavení exekuce, který podali povinní, vyjádřila souhlas. Ohledně nákladů řízení má za to, že povinným, ani soudnímu exekutorovi právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Zahájila řízení v době, kdy nebyla sjednocena judikatura ohledně posuzování platnosti rozhodčích doložek a povinní byli v průběhu exekuce nečinní.
4. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o.s.ř.) po posouzení podaného odvolání z pohledu § 201, § 202 a § 204 o.s.ř. konstatuje, že jde o odvolání podané osobami oprávněnými, přípustné a včasné.
5. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení a řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 212a odst. 1, 3, 5 o.s.ř. a bez nařízení jednání, jak mu to umožňuje § 258 odst. 4 o.s.ř. - § 214 odst. 2 písm. d) o.s.ř., dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
6. V posuzované věci Okresní soud v Českých Budějovicích dne 11.2.2009 pod č.j. 19 Nc 5598/2009-9 nařídil exekuci na majetek povinných k vymožení pohledávky oprávněné, resp. její právní předchůdkyně, když exekučním titulem byl rozhodčí nález rozhodce JUDr. Jana Brože ze dne 23.4.2008 sp. zn. K/2007/04658. Provedením exekuce byl pověřen Mgr. Richard Bednář, soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 10. Návrhem ze dne 30.11.2018 se povinní domáhali zastavení exekuce a odkladu jejího provádění s tím, že exekuce je vedena na základě exekučního titulu, který není vykonatelný, neboť jej vydal rozhodce, který k tomu neměl pravomoc, když rozhodčí doložka, jež ji měla založit, je neplatná, neboť byla skryta malým písmem v příložených obchodních podmínkách ke spotřebitelské smlouvě. Náklady řízení povinných a soudního exekutora by měla nést oprávněná. Oprávněná se zastavením exekuce souhlasila, nicméně v době, kdy exekuce byla zahájena, neměla důvod její právní předchůdkyně pochybovat o vykonatelnosti exekučního titulu. Proto zastavení exekuce nezavinila.
7. Okresní soud vyzval účastníky k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, s čímž souhlasila oprávněná, povinní nikoliv.
8. Z oznámení o skončení exekuce zpracovaného soudním exekutorem dne 27.8.2018, č.j. 003 EX 254/09-41 vyplývá, že došlo ke skončení exekuce, neboť soudní exekutor zcela vymohl pohledávku oprávněného, její příslušenství a náklady exekuce.
9. Ve smyslu § 103 o.s.ř. aplikovaného podle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb. (dále jen exekuční řád) kdykoliv za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).
10. V exekučním řízení vedeném dle exekučního řádu judikatura Nejvyššího soudu dospěla k jednoznačnému závěru, že již skončenou exekuci nelze zastavit, jak vyplývá z usnesení ze dne 14.12.2005, sp. zn. 20 Cdo 2421/2004 a usnesení ze dne 25.1.2007 sp. zn. 20 Cdo 1886/2006. Uvedený názor se opírá o závěr, že existence nařízené a trvající exekuce představuje zvláštní podmínku řízení o návrhu na zastavení exekuce, k níž soud přihlíží ve smyslu ust. § 103 o.s.ř. kdykoliv za řízení z úřední povinnosti a nedostatek takovéto podmínky řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení ve smyslu § 104 odst. 1 o.s.ř. Důsledkem takového závěru je pak nutnost řízení o zastavení již skončené exekuce zastavit.
11. Z uvedené zásady byly judikatorně dovozeny výjimky, kterých se povinní dovolávají, kdy za existence určitých okolností (nevykonatelnost exekučního titulu, zrušení exekučního titulu apod.) Nejvyšší soud připustil prolomení uvedeného pravidla (usnesení NS ČR ze dne 15.10.2008 sp. zn. 20 Cdo 4312/2007). Cílem úvah, které vedly k prolomení uvedené zásady byla snaha o to, aby se povinní, vůči nimž byla provedena nepřipustná exekuce, mohli domáhat na nich vymoženého plnění prostřednictvím institutu bezdůvodného obohacení. Limit těchto úvah však naráží na skutečnost, že exekuce je pouze procesním prostředkem, v jehož rámci se nuceně vymáhá dobrovolně nesplněná povinnost uložená exekučním titulem. Nejde o cestu k vytvoření hmotněprávního důvodu k plnění uložených povinností (rozhodnutí Krajského soudu v Plzni sp.

zn. 14 Co 47/2018, dále *Již skončenou exekuci nelze zastavit, soudní rozhledy č. 11 – 12/2018 str. 3, 6, 9 a Komentář JUDr. Zdeňka Půlkrábka*). Není totiž žádný rozdíl mezi situací, kdy oprávněný získá od povinného plnění uložené mu exekučním titulem dobrovolným plněním či cestou exekuce, případně výkonu rozhodnutí. To, zda u nalézacího soudu ob stojí případná žaloba na vydání toho, co na povinném bylo v exekuci vymoženo s tvrzením, že jde o bezdůvodné obohacení, je vždy posuzováno z pohledu hmotného práva, tedy, zda je zde hmotněprávní důvod k přijetí vymoženého plnění bez ohledu na způsob plnění bez ohledu na způsob plnění.

12. Nejvyšší soud rovněž připustil výjimku ze shora uvedeného pravidla nemožnosti zastavit již skončenou exekuci v usnesení ze dne 15.8.2017 sp. zn. 20 Cdo 3331/2017 s tím, že je potřeba tak učinit v zájmu povinných, resp. garance legitimacy jejich nároku na bezdůvodné obohacení, ovšem s ohledem na shora uvedený názor jsou jeho závěry pro posuzovanou věc nevyužitelné. Zastavení exekuce, tak jak je požadováno povinnými, by nijak nepomohlo v případném posuzování důvodnosti jejich žaloby na vydání bezdůvodného obohacení představovaného vymoženým plněním, neboť nalézací soud by přihlížel výhradně k hmotněprávním okolnostem vzniku závazku.
13. Při posuzování důvodnosti návrhu povinných na zastavení exekuce v dané věci je třeba aplikovat nález Ústavního soudu ČR ze dne 10.7.2018 sp. zn. III. ÚS 3007/17, kde se Ústavní soud vymezil vůči shora citovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu a korigoval jejich závěry v tom smyslu, že zastavení exekuce provedené na podkladě nezpůsobilého exekučního titulu, by mělo být výjimkou zpravidla uplatnivší se jako prostředek *ultima ratio*, když nelze poskytovat ochranu toliko povinnému a jeho právnímu postavení, nýbrž je nutné reflektovat též práva oprávněného a jeho legitimním očekáváním, že uzavřená smlouva bude dodržena.
14. V dané situaci tedy odvolací soud usnesení soudu prvního stupně postupem podle § 219 odst. 1 písm. a) o.s.ř. zrušil a postupem dle § 221 odst. 1 písm. c) o.s.ř. rozhodl o zastavení řízení pro nedostatek podmínek řízení, který nelze odstranit ve smyslu § 104 odst. 1 o.s.ř.
15. Výrok o nákladech řízení soudního exekutora vyplývá z ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití § 146 odst. 1 písm. b) o.s.ř., když mu žádné náklady nevznikly.
16. Výrok o povinnosti povinných zaplatit oprávněnému náklady řízení vyplývá z ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití § 146 odst. 2 o.s.ř., když to byli povinni, kteří zavinili, že řízení o jejich návrhu muselo být zastaveno, neboť jej zahájili, přestože zde je nedostatek podmínek řízení pro jeho projednání. Oprávněnému bylo přiznáno právo na náhradu právního zastoupení za dva úkony právní služby, a to za písemné vyjádření k návrhu na zastavení a písemné vyjádření k odvolání podle § 11 odst. 2 písm. e) vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátní tarif + 2 x režijní paušál po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu vycházející z hodnoty předmětu řízení, kterým je částka 49.072,03 Kč. Na nákladech řízení povinným bylo uloženo zaplatit oprávněné částku 4.477 Kč ve lhůtě vyplývající z ust. § 160 o.s.ř. k rukám zástupce oprávněné dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c) o.s.ř.)

České Budějovice 6. září 2019

JUDr. Tomáš Strouha v.r.
předseda senátu

Lenka
Holá

Digitálně
podepsal Lenka
Holá
Datum: 2019.09.11
09:35:53 +0200

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Holá